

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četletno 250 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Profi kmetu.

Najnovejši agrarec po milosti prošla goriškega, kateremu je sicer srce bilo le za krčmarje in radodarne kapitaliste, kateremu se ni smilil kmet, ko se je stekalo sto in sto tisočev kron v obliki užitnine v zasebne žepe namesto v deželno blagajno in v občinske denarnice, je kar naenkrat staknil neke v gosto maščobo zavito srce za kmeta, ko mu je bilo treba udrihati po »svojem očetu«, dr. Gregorčiču.

Leta 1896, ko je bil Alfred grof Coronini tudi And. Gab.-u še »najboljši poslanec«, kolikor jih je Goriška kedaj imela, ko se je And. Gab. še prijetno grel na solnce grofovega imena, kateremu se je obešal za suknjo, kjer je mogel, da je kazal strmečemu občinstvu svoje »visoke« zveze, se je sklenil v državnem zboru nov zakon, s katerim se je uvedel v Avstriji v olajšavo kmetu in drugim pridelujočim stanovom ter v vsaj delno zraščanje davčnega bremena po razmerju osebnega dohodka nov davek, tako imenovana osebna dohodarina, katero naši kmetje večinoma le po imenu poznajo, mnogi pa niti po imenu, ker ta davek zadeva le one, ki imajo nad 1200 kron dokazanega letnega dohodka.

Pri tej priliki je predložila vlada državnemu zboru obširno poročilo v razlogih za uvedbo tega davka in o njegovih bodočih uspehih. Postava določuje, da ko doseže osebna dohodarina neki natanko določeni znesek, se mora porabiti presežek tega davka v popuste ali odpise pri drugih neposrednih davkih, in sicer pri hišarini do 12½%, pri zemljariji do 15% in pri splošni dohodarini do 22%. Ako bi presežki ne zadostovali, da bi se odpisali realni davki v polni označeni meri, naj bi popusti znašali toliko odstotkov, kolikor bi bilo mogoče.

Ko se je razpravljala v državnem zboru ta točka novega zakona, staval je tedanji češki poslanec pokojni dr. Kaizl predlog, naj bi se dovolil popust na zemljariji le manjšim kmetom in posestnikom, ne pa tudi veleposestnikom, ka-

koršni so na Češkem in v nekaterih drugih deželah, češ, da ti so bogataši in ni treba, da bi bili deležni popustov, in da bi se lahko prigradilo, da bi trebalo radi teh veleposestnikov krčiti popuste manjšim, ako bi presežki osebne dohodarine ne zadostovali za odpis v polni meri.

Zagovorniki zakonske predloge, kakor je prišla iz dotičnega odseka, so podarjali nasproti Kajzlovemu nasvetu, da zemljarija teži enakomerno, naj zadeva velika ali manjša zemljišča, da veleposestnika stane obdelovanje razmeroma še več ko malega posestnika, ker mora obdelovati zemljo s tujimi rokami, da veleposestva, na katera cika dr. Kaizl, so v socialnem oziru dobrodejnega značaja, da veleposestniki bodo plačevali od svojih zemljiških dohodkov osebno dohodarino, katere bodo manjši posestniki prosti, da skupni znesek osebne dohodarine je nizko nastavljen in da njeni presežki bodo gotovo v kratkih letih toliko, da bo mogoče izvrševati odpise neposrednih davkov v polni zgore navedeni meri.

Kubi, ki so tvorili tedanjo večino v državnem zboru, so bili mnenja, da je opravičeno sprejeti splošen popust pri zemljariji brez omejitve na manjše posestnike, in so v tem zmislu glasovali in sklenili. And. Gab., prijatelj in zaveznik kapitalistov, ki se je grel na dobrodejnem solncu grofa Coroninija in dr. Gregorčiča, ni našel tedaj v tem sklepu nič, kar bi bilo v škodo kmetu. Določba je povsem pravična in letni dohodek na novem davku tak, da se v resnici leto za leto odpiše na izravnih davkih polna mera, namreč 12½, 15 in 22 odstotkov. Več se pa ne odpiše, četudi je presežek dohodkov večji, ampak vse, kar je več, gre v državni zalog.

In zdaj po 12 letih, ko je A. Gab. sprt z dr. Gr., ko je postal agrarec in deželni poslanec, udriha po dr. Gr. češ: delal in glasoval je proti kmetu, oškodoval je kmeta! dasi nima kmet od one določbe niti najmanjše škode!

se beli zidovje centralnega pokopališča in njega prebivalci ti že z bronastim glasom pojo dobrodošlico.

Mrtvaški voz se ustavi. Še trenutek! — Prigod njive božje je prekoraden, pretrgane so slednje vezi, ki so te spajale s tem svetom. Bližaš se novemu domovanju.

Na cilju. Sveta tišina. Veličastno, kakor na perutih krilatev božjih, po strojila rakev drsi v globino — — — Še svečnikov blagoslov — in vse je končano. S solznimi očmi in srcem krvavečim ti spremljevalci za zadnji pozdrav vržejo peščico zemlje v grob.

Tudi jaz sem se z nepopisno bolestjo sklonil čez rob tvojega novega domovanja. In ko sem le s težavo zazrl tvojo hišico globoko doli v grobni tmini, mi je srce malone zastalo. Duša mi kar ni mogla umeti, kako se naj dete božje, ki se je kakor ti radovalo življenja in ga v svojem cvetu moralo zapustiti, kako se naj tako dete božje zadovolji z ozko, temno celico, kjer ni zlatega solnca. Še le refleksija, ki rada sledi skrajni bolesti, je v srce vlila kapljico hladila: Le tvoje lepo telo je zapadlo silam temnega groba, a tvoja zlata duša se je vrnila v dostojnejšo, večno domovino človeškega

Razstave goveje živine.

V Komnu.

V torek dne 27. oktobra se je vršila razstava goveje živine v Komnu. Na razstavo je bilo prignanih 63 glav živine. V obče se sme trditi, da je tudi v tem okraju zaznamovati napredek v toliko, da je prevladala živina rjave-švicarske pasme in da je vže sedaj izginil z razstave mozaik (pisani prizor) različnih pasem.

Da je bila živina bolj suha in ni naredila na obiskovalce onega ugodnega utisa, kakor drugod, je pač razumljivo onemu, ki pozna natanko komenski okraj, kjer je pomanjkanje dobre krme in dobre, zdrave pitne vode, posebno v zadnjih letih, najbolj občutno. Če se vremena tudi Komencem zopet zjasni in bo piče v okraj dovolj, bo gotovo tudi na to stran zaznamovati večji napredek v živinoreji.

Vkljub tej mizeriji za krmo so pa prebivalci še vedno dobrega humora. Ko je nekdo opomnil živinorejca, da je njegovo živinč sicer lepo, a zelo suho, mu je odgovoril, da čaka na deželno podporo. Dobro, to tudi gotovo dobi, ko dobi deželni odbor od ministerstva za krmo onih 140.000 K, s katerimi so »Edinost« in nje pristaši Kraševce slepili. Na te naj se obrne, pa pride od pomoči njegovemu živinčetu.

Za bika ni dobil noben darila. Nagrada po 10 K se je nakazala za dobro oskrbovanje občinskega bika v Komnu in občinskega bika v Škrbini, in dve nagradi po 5 K za obč. bika v Brestovici in v Pliskovici-Veliki Del.

Za krave so dobili darila: Josip Milanič, Volčji grad 44 (40 K); Alojzij Turk, Komen 30 (40 K).

Nagrade po 10 K:

Ant. Švara — Komen 61; Maks Bunc — Škrbina 62; Josip Makovec — Škrbina 2; Josip Kovarčič — Komen 41; Andrej Možek — Komen; Fran Dugalin — Gorjansko; Ivan Pipan — Sveto in Ant. Buda — Komen.

II.

„Dem Volke starb sein Seher“.
(A. Grün.)

Slovenci so imeli pesnika po mistiki božji. Njegova muza je pela „so hold, so schön, so rein“ kot srebrnoglasi slavci in rojaki so ga imenovali goriškega slavca. Danes ga ni več med nami, ljubljence modric, ki smo ga tako iz srca ljubili.

Bilo je dobro pred dvema letoma. Solnčna Gorica je pravkar zažarela v vsej prelesti jesenskega jutra, da si najbujnejša fantazija ne bi mogla naslikati lepšega. A s sinjih višav je takrat priplaval smrtni angel. Priprosti hiši na Goriščeku je veljal njegov prihod, pesniškim ustnam njega mrzli poljub. Krasnega jutra v pozni jeseni je umrl — Simon Gregorčič.

Gregorčič je bil svečenik, čegar srce je bilo polno Najvišjega, svečeniška halja brez madeža. A bil je tudi svečenik Apolonov. In na njem so se spolnile poroške besede: »Pevec boš in mučenik!« Vselej, ko sem se divil »Oljki«, mi je bila duša polna Gregorčiča vzor-svečenika. Ko sem ob tistem srce trgajočem slovesu slušal izzvenevajoče akorde:

In to ti nič ni mar,
da dragi srčnovdani
ti kličejo: »Ostani,
nikar od tod, nikar!«

Po 5 K:

Vinko Štolfa — Volčji grad; Andrej Možek — Komen; Franc Volčič — Komen; Friderik Jazbec — Sveto; Andrej Štrekelj — Komen in Ivan Metljak — Volčji grad.

Za junice so dobili darila:

Ivan Budal — Komen 3; Ant. Godnič — Komen 37; Josip Fabjan — Kobdilj 42; Anton Gulič — Kobdilj 2 in Jož. Kobal Stanjel 10.

Po 5 K:

Ivan Tavčar — Ivanigrad; Janez Turk Kobdilj 33.

V Sežani.

Tu se je vršila razstava dne 29. oktobra. Ta razstava je pokazala, kaj zamore vstrajnost in dobra volja. Na razstavo je bilo prignanih le kakih 60 glav živine; a te so pokazale velik, neverjeten napredek v živinoreji. Toliko komisije, kakor tudi drugi prijatelji živinoreje so bili kar iznenadjeni z razstavo. V prvi vrsti gre hvala za tolik uspeh predsedniku komisije, g. Kocjanu mlajšemu, ki ni le sam navdušen živinorejec, marveč se je trudil in ni štedil ne časa, ne denarja, da je tudi druge navdušil za umno in realno živinorejo. V tem so ga izdatno podpirali tudi drugi razumni in marljivi mladi gospodarji v okraju, tako da se mora čestitati vsem na tem velikem uspehu. Le tako naprej, in Sežanščina bode kmalu slula po svoji lepi živini.

Za domače bika so dobili darila: Andrej Mijač — Preloze 18 (30 K); Andrej Kocjan — Žirje (30 K).

Za bika pripeljane od drugod so dobili za dobro oskrbovanje: Ant. Macarol — Sežana 15 K; Al. Seražin — Štjajak 10 K; Jernej Lozar — Veliki Repen 10 K; Ivan Štok — Dutovlje 10 K.

Za krave jedno darilo: Andrej Maver — Lokev 48 (30 K).

Nagrade po 10 K:

Jernej Brundula — Žirje; Franc Mavljec — Lokev 125; Franc Mislej — Sežana (dve nagradi).

takrat mi je, kakor morda nikoli prej, stopil pred dušo Gregorčič pesnik. In danes, vseh mrtvih dan, ko v zadnji gorski vasi množice hité

na tisto tiho domovanje,
kjer mnogi spe nevzdržno spanje,
kjer kmalu kmalu dom bo moj
in — tvoj,

danes mi uhaja duh tje gori v planinski raj na ovenčani grob Gregorčiča — človeka. Danes mi duša plaka za tistim plemenitim človekoljubom Gregorčičem, ki je na vseh mrtvih dan v globoki molitvi potočil solzo na neovenčanih in nerazsvetljenih gomilah vseh onih, ki jih je velikomestna morgue poslala na »Friedhof der Namenlosen« in ki jim na vaškem pokopališču ni imel kdo okriti zarastlega groba. Danes se udajam neodoljivi sili kakor Kristova blagovest glasečih se besed:

In jaz?

Ko misli vsakdo na svoje,
koga, koga pa srce moje
spominja se tačas?
Vas, zabljene grobovi,
kjer križ ne kamen ne stoji,
ki niste venčani s cvetovi,
kjer luč nobena ne brli!
O, če nikdo
nocoj se vas ne spomni,
pozabil ni vas pevec skromni
in pa — nebo,

LISTEK.

Dvoje spominov na vseh mrtvih dan.

Ko misli vsakdo na svoje,
koga, koga pa srce moje
spominja se tačas?

Gregorčič.

I.

Čarobno lep večer, srce napajajoč z najslajšim razpoloženjem. S pogorja tam zadej za legom zahajajoče solnce z zlatimi prsti trese zadnje poljube črez mesto. Eden izmed onih prelestnih večerov v poslavljajočem se poletju, ki nam zgovornih ust dašo uvajajo v jesen, ki kmalu poteka na duri, oprtvi noseč polno košaro bogatih darov.

„Kako te je nebo ljubilo,
da te tako je obdarilo!“

Obilico cvetja na mrtvaški oder in zlato solnce na zadnji pot, to so bile poslednje želje, ki so prikipele iz srca, ki se je bilo udalo v trpko usodo.

Skozi mestne ulice se vije pogrebni sprevod. Mrtvaški voz, ki so predenj vpreženi štirje vranci, je čez in čez obut s svežimi venči. Zvonovi pojo otožno melodijo, pretresljivo zveni »Miserere!«

Še en ovinek. — A sedaj, zlata

Za junice — darila:

Jožef Paglovič — Lokev 30 K; Franc Placer — Prelože 8 (20 K); Andrej Kocjan — Žirje 20 K; Anton Maha — Lokev 20 K.

Nagrade po 10 K:

Ivan Umek — Lokev in Anton Maha — Lokev.

V Cerknem.

Zadnji dan oktobra okoli 9. ure jutraj zbrala se je komisija za pregled in razsojo živine na razstavnem prostoru, kateri je županstvo v ta namen dalo na razpolago. Na razstavi smo videli poleg domačinov tudi druge prijatelje živinoreje in strokovnjake.

Prvi pogled po razstavi je pokazal, da se ljudstvo zanima za razstavo in za živinorejo, ki mu je v tem okraju glavni vir dohodkov. Videlo se je, da ljudstvo razumeva namen, in pomen take razstave, pripeljalo je radi tega na razstavišče le živino belanskega plemena, ki najbolj prija tem krajem. V tem je zaznamovati napredek.

Na razstavi je bilo dokaj lepa živine, a tudi take, ki kaže, da ne zadoštuje le dobro plemo, marveč da je treba skrbeti tudi za to, da se to plemo vzdržuje v prvotni lepoti in dobroti. Vsako plemo se inace sprevrže in postane naposled slabeje nego domače pasme. Treba je tudi ljudstvu pouka o uplivu dobrih hlevov za razvoj živine ter pomoči v to svrhu. Treba je tudi pouka o izbiri telet za rejo. Pripeti se lahko, da romajo najlepša teleta v mesnico v Trst, dočim ostanejo šibkejša in manj primerna za rejo doma.

To se je posebno pokazalo pri razstavljenih bikih, katerih je bilo 26. Nekateri — pa primerno malo — so bili res lepi, tako da se jih lahko priporoča za licenciranje in rabo; a bili so na razstavi tudi taki, ki niso za drugega nego za mesarja.

Vaega skupaj je bilo razstavljenih 63 glav živine, in sicer 26 bikov, 27 junic in 10 krav.

Za bika so dobili darila:

Anton Pirih — Mlake 19 (50 K); Maha Peternej — Plužnje 31 (30 K); Anton Simonič — Plužnje 30 (20 K).

Nagrade po 10 K:

Peter Trušnovec — Št. Višakgora 119 in Franc Klemenčič iz Šabrelj 81.

Za krave so bili obdarovani: Andrej Zajec — Plužnje 35 (60 K); Peter Zajec — Lazec 65 (40 K) in Miha Peternej — Plužnje 31 (20 K).

Nagrade po 10 K:

Ivan Gruden — Plužnje 33 in Jakob Hadolin — Zakriž 14.

Za junice:

Andrej Zajec — Plužnje 35 (30 K); Josip Premelj — Ravne 62 (30 K) in Ivan Obid — Zakriž 19 (20 K).

Nagrade po 10 K:

Janez Kobal iz Šabrelj 77; Filip Peternej iz Cerkna 142 in Matevž Razpet iz Cerkna.

Politična „poštenost“ v „Edinosti“.

Nekateri naši somišljeniki so bili prišli do prepričanja, da je bil čas za njegovo zasedanja našega deželnega zbora, ko so se naši nasprotniki posebno pri „Soči“ in „Edinosti“ najbesneje zaletavali v našo stranko in nje voditelja, najugodnejši moment, da se jim tudi oni deloma pridružijo. Tega pridruženja vidni izraz so bili njihovi tozadevni dopisi v „Slovenca“. „Edinost“, ki se ni doslej še v noben slovenski list tako polemično zagrizla kakor v „Slovenca“, je te objave naših somišljenikov pograbila z nepopisno slastjo ter jih z neverjetno udanostjo ponatisnila.

Ali ko je te objave krato zavrnilo „zagotovilo iz negoriških, popolnoma poučenih in nepristranskih krogov“ v „Slovenca“, je ponatiskovanje iz „Slovenca“

v „Edinosti“ kar mahoma nehalo. O tem zagotovilo niso smeli biti obveščeni čitatelji „Edinosti“, ki bi bili sicer razvideli, kako perfidno opira ona vso svojo kampanjo zoper našo stranko in našega voditelja na same laži.

Središče nje novejšje gonje tvori izlagana „zveza Pajer-Gregorčič“. To razteza in nateza, argumentira in dokumentira na vse pretege, zgraža se in zavija oči hlinjenega ogorčanja. In čitatelji „Edinosti“ bi iz onega jim prikrivanega zagotovila „Slovenčevega“ doznali, da je to zagotovilo oprto na poročilo, katero je „Slovenec“ — kakor sam piše — dobil „od popolnoma zanesljive osebe, ki dobro in natančno ve, kako se je godilo“.

To poročilo pa pravi, da je „obstajala zveza večine italijanskih liberalcev z Gabrščekovo in Frankovo stranko, ki je imela namen napraviti za namestnika dež. glavarja slovenskega liberalca, za glavarja pa laškega liberalca“.

„Edinost“, ki je po volji svojega gospodarja drugo glasilo naše liberalno-agrarne stranke, molči o tej zvezi naših ali prav za prav svojih liberalcev z laškimi liberalci kot tat v podstrešju. To zopet kaže, kaka predzna laž je „Edinostina“ samohvala o poštenosti in lojalnosti v politiki. Pač brezobraznost „devic“ iz starega mesta mora imeti ta „Edinost“, ki je v svojih predalih nakočila cele gromade hinavskih lamentacij o zlobno izmišljeni, izlagani in neresnični „zvezi Pajer-Gregorčič“, ko je istočasno vedela, da so se njeni somišljeniki v resnici vezali z laškimi liberalci. Sebi bi morali res da po nemškem „Schimpflexiconu“, da bi po zaslužnju ošteli to politično veterinjačo!

S tem političnim sleparstvom se hočemo še baviti, za danes izražamo le veselje, da ni prinesla „Edinostinim“ liberalnim goriškim poslancem doslej nobenega uspeha ne njih priznana zveza z laškimi klerikalci, ne njih utajena zveza z laškimi liberalci; dočim so naši poslanci brez zveze z Lahi pripomogli, da se je sramotno ponižanje slovenske liberalne delegacije v nizkotno priganjaštvo na lovu na svitke kronice za Gabrščekov žep — tako blamiralo.

Kdo je bahač?

„Soča“ trdi v sobotni številki, da se dr. Gregorčič baha, kako je podpiral Gabrščeka. To ni res! Prvič ni Gregorčič s člankom „Kremenit značaj“ v nikaki zvezi, drugič pa je ta članek izzvala le Gabrščekovo bahaštvo. Gabršček se je bahal: „Kar sem in bom, sem po svojem delu, znanju in vstrajnosti. Hvaležnosti mi ni treba izkazati nikomur“.

Ta nesramna baharija nas je prisilila, da smo spisali gori omenjeni članek, v katerem smo dokazali, da je postal Gabršček to, kar je, s pomočjo goriških Slovencev, v prvi vrsti s pomočjo dr. A. Gregorčiča.

Dr. Gregorčič je postavil Gabrščkov obrti prvi temelj s tem, da mu je brezplačno odstopil vse pravice izdajatelja in lastnika „Soče“ in mu prepustil še 1400 gl. zastankov. Dr. Gregorčič je pomagal z drugimi goriškimi Slovenci pridobiti Gabrščku koncesijo za tiskarno. Dr. Gregorčič je pomagal Gabrščku ustanoviti „Novo Sočo“ in založiti kavcijo.

Ta dejstva smo konstatirali, da bi Gabrščekovo bahaštvo ošvetili, ne pada bi Gregorčičeve zasluge hvalili. S citati iz Gabrščkovih člankov smo dokazali, kako je Gabršček v zadevi koncesije za svojo tiskarno neresnico pisal; ali se bomo čudili, da noče priznati, kako so mu goriški Slovenci pomagali, da je to, kar je?

Gabršček je tudi trdil, da mu ni treba duhovščini nikake hvaležnosti izkazovati, da ni daroval za „Sočo“ še nikdo niti groša.

Da bi pokazali, kako ljubi Gabršček resnico, smo navedli po „Sočinih“ izkazih imena duhovnikov, ki so za „Sočo“ res darovali razne svote; med darovalci smo imenovali tudi dr. A. Gregorčiča. Zaradi tega pa Gregorčič ni bahač; bahač je Gabršček, ki nam je s svojo neutemeljeno, ošabno baharijo naš članek izsilil.

(Dalje prihodnjic.)

Politični pregled.

Avstrijska delegacija

je imela svojc zadnjo sejo v soboto, na kateri se je razpravljala proračun za mornarico, ki se je tudi vsprejel. Razni delegati so govorili za pomnožitev vojne mornarice in izpopolnitev, da se bo naša mornarica mogla meriti z italijansko. Poveljnik vojne mornarice je dal razna pojasnila, enako zunanji minister. Nato je bil vsprejet tudi proračun skupnega finančnega ministerstva, najvišjega računskega dvora, carine ter sploh vseh določb finančnega zakona. Konečno se je zunanji minister po najvišjem nalogu in v imenu skupne vlade zahvalil delegatom za najvpešnejše in patrijotično delovanje, enako se je baron Morsey zahvalil predsedniku in podpredsedniku, nakar se je še predsednik delegacije Madejski zahvalil delegatom. Nato je bila seja zaključena.

Cesar

se je povrnil v soboto iz Badimpešte na Dunaj. Na Dunaju so mu priredili veličasten vsprejem. Vse mesto je bilo v zastavah. Na dunajskem kolodvoru ga je vsprejelo starešinstvo z županom Luegerjem na čelu, ki je cesarja ogovoril. Cesar se je županu zahvalil za veličasten vsprejem. Ljudstvo je napravilo cesarju špalir iz kolodvora celo do Schönbruna.

Deželnozborska ožja volitev v Istri.

Pri ožji dež.-zborski volitvi v Istri in sicer v prvi skupini splošne kurije, ki se je vršila v nedeljo med liberalnim kandidatom Apollonijem in med krščanskim socialcem Spadaro, bil je izvoljen prvi. —

Umrl

je v Meranu včeraj Armund baron Dumreicher. Dumreicher je bil sokijski načelnik v naučnem ministerstvu. Bil je mnogo let državni poslanec in je zavzemal med nemškimi liberalci jedno prvih mest.

Dogodki na Balkanu.

Nemški listi poročajo, da bode Rusija razposlala te dni do velevalsti noto, v kateri bode naznanila, da ne priznava aneksije Bosne in Hercegovine od strani Avstrije. Dunajski listi pa takim vestem ne verujejo.

V Srbiji nameravajo baje preložiti prestolnico iz Beograda v kako drugo notranje mesto. V Srbiji je razburjenost še vedno velika in delajo se priprave, kakor da bi se imela vojska že jutri napovedati; vendar pa je splošno mnenje v političnih krogih, da do hujšega ne pride, ker se Srbom od vseh strani svetuje naj se ne prenačijo, ker bi na zadnje morali sami nositi slabe posledice svojih nepremišljenih korakov.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

so plačali predsedništvu: dr. Andrej Pavlica, stolni vikar v Gorici na račun ustanovnine 5. obrok 20 K; dr. A. Gregorčič v Gorici 20 K. — Mesečnino za september so plačali: Franc Bitežnik, vodja „Centr. posojilnice“ 2 K; dr. Karol Capuder, profesor 1 K; Josip Fon, sodni svetnik 10 K; Ivan Rejec, prefekt 2 K; Anton Fon, posestnik in trgovec 2 K; Ivan Drufovka, posestnik in trgovec 2 K; Janez Kokošar, župnik (za 4 mesece) 12 K; Josip Zornik, trgovec 2 K; Teodor Hribar, poslovođa „Krojaške zadruge“ 5 K; dr. Franc Pavletič, odvetnik 6 K; dr. Josip Dermastia, odvetnik 1 K; Leopold Bolko, veleposestnik 10 K; Karol Cigoj, deželni uradnik 2 K; Ivan Kalin, deželni uradnik 2 K; Franc Setničar, kn.

našsk. kancelist 2 K; Josip Ličan, k. n. tajnik 2 K; Anton Fras, profesor v p. 5 K; Franc Žnidaršič, profesor 3 K; Josip Gizel, profesor 2 K; Andrej Ipavec, profesor 3 K; Franc Sivec, vadnični učitelj 3 K; Anton Gvaz, profesor 2 K; Franc Finšger, c. k. okrajni š. nadzornik 4 K; Albin Kregan, trgovec 1 K; — dalje gospe in gospodične: Havel Št. fanija, učiteljica 40 vin.; Papež Milena, profesorjeva 1 K; Kopač Marija, svečarjeva 5 K; Hrovatin Antonija, nadučiteljica 2 K; Pavletič Berta, odvetnikova 2 K; Šantel Avgusta, š. svetnika 1 K; Finšger Gizela, okrajnega š. nadzornika 2 K; Marija Fistravec, profesorjeva 2 K; Bolko Ana, veleposestnica 2 K.

Srčna hvala!

Novice.

V seji avstrijske delegacije — dne 30. oktobra t. l. je stavil delegat Fon nastopno resolucijo:

„C. in kr. vojno ministerstvo se pozivlja, da izda naredbo, po kateri se dovoli aktivno službujočemu vojaštvu iz vinorodnih krajev primeren dopust za časa ko treba trte škropiti in za časa trgatve“.

To resolucijo je podpisal tudi referent za vojaške stvari vitez Kozłowski. Vojni min. baron Schönaich se ni protivil, da bi se ta resolucija sprejela, nakar je bila sprejeta soglasno kakor sklep delegacije.

Za potovalnega učitelja mizarstva v Solkanu je imenovan g. Josip Mercina, absolvent državne obrtne šole v Ljubljani, dosedaj nameščen v arsenalu v Pulju. Svojo službo nastopi baje s 1. decembrom t. l.

Dan vernih duš. — Že v soboto je postajalo t. sni po ravni cesti, ki peje na goriško pokopališče. Voz za vozom je drdral proti prostoru, kjer naši dragi ranjki mirno spe pod zemljo. Na pokopališču pa se je pridno delalo, četice so sadili, vence obešali, lučice polagali, grobove zaljšali in tako popravljali mrtvim gomile. V nedeljo že v jutranjih urah je bilo videti ljudi po mestu z venci in cveticami v rokah korakati proti kraju miru. Popoldne pa je nepregledna množica hodila, se vozila z izvoščeki, s tramvaji ter drugimi vozovi na pokopališče. Na pokopališču se je trlo ljudi, posebno še, ker je bilo krasno vreme. Posamezne gruče so se ustavljale pri gomilah svojih dragih ranjkih, klečale, vendarle grobove, prižigale lučice. Zatopljeni v molitev so se stariši, bratje in sestre spominjali onih, ki so se preselili v deželo miru, kjer ni preprirov, žalosti, bolečin in tuge, kjer ni boja za vsakdanji kruh. Marsikatera solza je padla na črno gomilo ljubljene, nepozabnega ranjkega in marsikateri si je zaželel tak mir, kakor ga imajo prebivalci v gomilah. Tu smo videli mlado ženo, ki je točila solze na gomili svojega moža, tam siroto na grobu starišev. Vse je navdajala neka resnost in zamišljenost. Bilo je že pozno zvečer, da so klečali na gomilah. Zvečer so bili grobovi razsvetljeni. Enako je obiskalo mnogo ljudi včeraj, na dan vernih duš, pokopališče, posebno popoldne. Zvonovi so zvonili s tužnimi glasovi vabeč verne na pokopališča ter nas spominjali, da bomo tudi mi enkrat počivali v grobu z našimi dragimi ranjkimi, da na svetu je vse minljivo in da moramo hrepeneti po drugem življenju, ki se nam odpira onkraj grobov, nad zvezdami.

— Slovesno sv. mašo je daroval na praznik vseh svetih naš prevz. knez nadškof v stolnici ob obilni asistenci. Danes je odpotoval prevzvišeni v Rim, da se pokloni papežu.

Kje je denar „Narodnega sklada“? — Leta 1902. sta ustanovila Tuma-Gabršček društvo „Narodni sklad“. O namenu in delokrogu tega društva je objavil Gabršček v „Soči“ dolgovazne članke, v katerih je obljubljal, da ustanovi „Narodni sklad“ dijaški konvikt, trgovsko šolo ali vsaj trgovske tečaje,

stenografski tečaj, „Narodni dom“, da bo preskrboval primerna in cena stanovanja narodnim društvom, trgovcem in obrtnikom v Gorici in drugih mešanih krajih, da bo podpiral „Trgovsko in obrtno društvo“, visokošolce in učiteljske otroke, otroške vrte in šolske otroke v obmejnih krajih. Zatrjeval je Gabršček, da bo vse, kar ustanovi „Narodni sklad“, obče narodne koristi, da bo služilo lahko Slovencem vseh političnih barv. Mi smo Gabrščeka dobro poznali in rekli že ob ustanovitvi „Narodnega sklada“, da bo to novo društvo le nova kost razdora.

Nismo se varali.

Gabršček je pisal kmalu po ustanovnem zboru „Narodnega sklada“: „Klerikalcev niti ne vabimo, naj pristopijo, in ako bi se oglašil kateri njihov junak, ga niti ne sprejememo“. Že te besede so vzbudile v nas sum, da se boji Gabršček kontrole, ali se res porabi denar za namene, za katere je bil darovan.

Od ustanovitve „Narodnega sklada“ je preteklo že 6 let. Kje so tisti vidni uspehi, ki jih je Gabršček obetal? O dijaškem konviktu, o trgovski šoli, o stenografskem tečaju itd. ni ne duha ne sluha. Res je sicer, da se je razdelilo nekaj tisočakov v namene, v katere je bilo to društvo ustanovljeno; a kam je prišel ves drug denar? V zadnjih šestih letih je romalo le iz „Goriške ljudske posojilnice“ in „Trgovsko-obrtno zadruga“ okoli 15 tisoč kron v „Narodni sklad“. To je ljudski denar in o njegovi porabi zahtevamo račun! Dr. Tuma je letos v javnem listu trdil, da si je Gabršček prisvojil „Trgovsko-obrtno zadruga“ in „Narodni sklad“ in da je jel absolutno gospodariti; Tuma je pravil dalje, da je „Narodni sklad“ začel na druga pota brez prvotno stavljanih ciljev, ter vprašal Gabrščeka: Ali ne veste, da vam je boj 1. 1907. omogočil edino le „Narodni sklad“?

V „Del. listu“ je dr. Tuma naravnost trdil, da je imela Gabrščkova stranka v „Narodnem skladu“ in v denarnih zavodih močno oporo. Pisal je: „Narodni sklad“ je plačal lahko vse stroške za mnogobrojne shode ter obilo poplačal vse časnikarske in agitatorne stroške sploh“.

Če je vse to res — in nimamo razloga o tem dvomiti — potem je spremenil Gabršček „Narodni sklad“, ki je imel biti po svojem namenu nekaj kulturni in pomožni fond, v volilni sklad svoje stranke. Z denarjem, ki je bil namenjen, recimo lačnim šolskim otrokom v obmejnih krajih, se je plačeval volilni golaš; z ljudskim denarjem, „Gor. lj. posojilnice“ in „Trgovsko-obrtno zadruga“, s katerim bi bil „Narodni sklad“ lahko ustanovil in vzdrževal nekaj otroških vrtcev, se je pri volitvah ljudstvo demoraliziralo in begalo; ob času zadnjih volitev so štrkali po deželi razni Janci in Puci — in kdo je plačal stroške? Ali so to tiste stvaritve „Narodnega sklada“, o katerih je Gabršček trdil, da bodo obče narodne koristi, da bodo služile Slovencem vseh političnih barv? Tudi ta zloraba denarnih zavodov v strankarske politične svrhe dokazuje, kako potrebno bi bilo strožje državno nadzorovanje zadrug in posojilnic.

Opozorjamo na nocojnje predavanje, ki ga priredi „Slov. kršč. socialna zveza“ v društvenih prostorih, Gosposke ulice 6, drugo dvorišče. Začetek točno ob 8 h.

V odgovor. Dobili smo sledečo notico: Liberalni sokoliči iščejo povsodi, kje bi kaj staknili, da bi lahko s tem potem udarili po naši mladinski organizaciji. Ker drugega ni, pogrevajo mesec staro „novico“, da je neki član telovadnega odseka za 20 vin. nosil lampijon v čast Bombiču. — Resnica je, da se je dotični fant po svoji veliki lahkotnosti res dal pogovoriti, da je vzel en lampijon ter ga nekaj časa nesel po mestu — a ne za 20 vin., ampak zastonj. Resnica je tudi, da je bil dotičnik takoj izključen iz telovadnega odseka, kakor hitro so odsekovi člani

in odborniki izvedeli za to stvar. Liberalci v „Trg domu“ dobro vedo, da je bil dotičnik takoj izključen, vendar njihovega častitega „kapota“ ni sram v „Soči“ oblatiti radi tega vse naše telovadce. Rodni bratje iz našega odseka izključenega telovadca so sokoli; ali bo komu padlo v um, tudi njegove brate zasramovati radi čina mlajšega brata? Tega ne store ne sokoli ne mi, ne kdo drugi, ker bi bilo krivično! Prav tako so tudi sotelovadci neodgovorni za dejanja, ki jih izvrši kak član odseka, posebno pa so še neodgovorni, če je bil dotičnik od njih samih za kazni za svoje dejanje izključen. Videli smo že ob belem dnevu liberalnega sokola v kroju kolovratiti po goriških ulicah in klicati „urha“ v zabavo laške poulične fakinaže in v sramoto slovenskemu imenu. To smo Sokolom že povedali; a nam na to niso nič odgovorili. Ali hočemo po njihovem vzorcu vsega goriškega „Sokola“ delati odgovornega za „urhe“ svojega sokolskega „brata“? Merimo z vašo mero!

Telovadci S. K. S. Z.

Shod sklicuje za prihodnjo nedeljo 8. nov. v Kalu gosp. M. Zega, deželni poslanec. Na shodu bo poročal o cestah v kanalskem okraju in o razmerah v deželnem zboru.

Piazza Edmondo de Amicis se bo odslej imenoval korenjski trg. Tako so sklenili naši mestni očetje v svoji zadnji starihinstveni seji, kakor smo že zadnjič poročali. Ta sklep mestnega sveta še pri Italijanih ni našel odobranja. Tako smo slišali te dni, kako so pošteni Goričani zabavljali proti mestnim očetom, ki se ukvarjajo s takimi stvarmi, kakor bi ne imeli potrebnijših in koristnejših reči reševati v mestnem svetu. Njim je prvo „l'italianità di Gorizia“, šele potem blagor meščanov. Na nepraktičen način je začel novi župan Bombič svoje županovanje, na nepraktični način izvajati svoj program, katerega je razvijal o priliki inštalacije. Naj bode gotov, da pospeševanje italijanstva Gorice ne reši mesta finančnega poloma; tako delo pristojaj najmanj našemu mestu; s takim delom se ne pospešuje blagostanja mesta, se odganja tujce, se draži Slovence, od katerih je mesto odvisno. Za nas Slovence je sicer dobro, da se bavi mestni svet s stvarmi, o katerih misli, da dišijo po slovenstvu, da skrbi za to, da se take reči odpravijo. S takimi razpravami se vzbudi v nas Slovenceh le še večji ogenj narodnega navdušenja, da se bomo še bolj zavedali, se širili, množili in pridobivali v trgovini in posesti močnejše pozicije v mestu. Le naj pogledajo naši mestni očetje malo za seboj. Za časa županovanja dr. Mauroviča se Slovenci niso preganjali, Slovencev Lahi niso kamenjali, jih s palicami topli itd. in Gorica je bila veliko bolj laška kot sedaj. V miru so živeli z Lahi, harmonizirali so s Slovenci in Slovenci skoraj niso imeli vzroka se čez Lahe pritoževati v medsebojnem življenju. Umrl je dr. Maurovič, umrlo je dobro razmerje med Lahi in Slovenci. Na krmilo mestu so prišli drugi elementi, ki so proti mirnim Slovencem začeli radikalen boj, začelo se je zmerjanje, napadanje in preganjanje Slovencev. Prišlo je leto 1897, ono za nas goriške Slovence znamenito leto, ko so Lahi vprizorili ono ostudno demonstracijo po mestu, ko so na najsurovejši način zmerjali in izzivali Slovence. In ko so bili goriški Lahi najbolj divji proti Slovencem, takrat so največ zgubili na italijanskem značaju goriškega mesta. Sad teh demonstracij je bil bojkot, ki je marsikateremu Lahu zrahljal mošnjiček. Laški trgovci so jeli jadicovati, češ, kaj bo in se močno jezili na aranžerje teh demonstracij. Slovenci so se začeli zavedati svoje narodnosti, svojih pravic in slovenska trgovina in obrt se je jela lepo razvijati na veliko jezo goriških Lahov. Od takrat nekateri goriški Lahi porabljajo vsako priliko za demonstracije proti Slovencem, kar Slovence še bolj vname za izvajanje gesla svoji k svojim. Slovenci se imamo v veliki meri zahvaliti ravno Lahom, da smo danes v mestu na sedanji višini. Bolj kot rujejo proti Slovencem, toliko hitreje korakajo k jami, v katero padejo sami, v jamo, ki so jo nam kopali. To naj si Lahi dobro zapomnijo. Le pridno naj izzivajo,

naj le premenjujejo imena trgov in ulic po svoje, naj le odstranjujejo vse, kar le malo diši po slovenstvu, a naj vedo, da s tem sami sebe ugonabljaio. Nam Slovencem je sicer vseeno, naj se piše Korenj tako ali tako, to nas nič ne razburja. Razburjalo bi nas pa dejstvo, ako bi na Kornju slovenstvo nazadovalo. A temu je ravno nasprotno. Če kje, se gotovo na Kornju slovenstvo širi in mogoče ravno strah ob pogledu na slovenski Korenj je naše mestne očete spreletel, in boječ se slovenske poplave, ga prekrstili v „Piazza Edmondo de Amicis“. Jako slaba tolažba, ako mislijo Lahi, da bodo s tem omejili širjenje slovenstva na Kornju. Trg Korenj dobiva čedalje bolj slovensko lice, to je nepobitno dejstvo in s tem smo Slovenci zadovoljni. —

— Zapisnega vojaških novincev se je vršila v nedeljo. V cerkvi sv. Ignacija je bila sv. maša ob 9. uri predp. Najprej je bil v cerkvi govor v slovenskem in nemškem jeziku, zatem sv. maša. Obširna cerkev je bila natlačena vojaštva. Po sv. maši je vojaštvo defiliralo na Travniku pred brigadirjem Ssibtom in pred častniškim zborom goriške garnizije, ki je bil zbran za generalom. Vojaki pešpolka št. 47., planinci, pionirji, topničarji in dragonci so lepo korakali ob sviranju vojaške godbe. Ljudstva se je zbralo mnogo na Travniku, toliko več, ker je bilo krasno vreme. Prisega se je vršila na dvorišču vojašnice.

— Samomor? — V soboto so našli v Grojni nekega še mladega človeka mrtvega, katerega so prenesli v mrtvašnico na pokopališče. Sodniška komisija je mrtliča preiskala in napravila zapisnik, ter dognala, da je dobil smrtno rano v rebro tik srca. Dognalo se še ni, ali se gre tu za samomor ali za napad. V mrtliču so spoznali 24 letnega Mihaela Železnika, ki je bil šele teden dni oženjen.

— Smrtna nesreča. — Viktor Pinavčič, voznik v papirnici v Podgori, je peljal v pondeljek poln voz samokolnic iz Podgore proti Ločniku. Ko pride do križišča, ki obrne v Ločnik, pade pod voz tako nesrečno, da so mu šla kolesa težkega voza preko reber, in so reveža vsega zmečkala. Ostal je na licu mesta mrtve. Revež, kateri je vestno opravljal svojo dolžnost in bil zato ljubljen od predstojnikov in tovarišev, zapušča ženo in več otrok.

— Čipkarska šola v Cerknem je zagotovljena. Te dni je bil v Cerknem g. prof. Vogel nik z Dunaja, ki je določil dan otvoritve za 7. december 1908. Dosedaj se je prijavilo za to šolo 500 čipkaric, a jih bo gotovo še več.

— Umrl je v petek zvečer v Gorici N. Vuga, član „Katoliškega delavskega društva“. Pogreba, ki se je vršil v nedeljo zjutraj, se je udeležilo društvo z zastavo.

— Občina Čez-Soča pri Boveu prodaja gozd — tako čitamo v nekem slovenskem listu — v katerem je do 35000³ bukovega in 15200³ smrekovega in jelovega lesa. V listu čitamo, da se za ta gozd zanimajo tujci. Želeti bi bilo, da bi ta ogromna masa lesa ne prišla tujcem v roke. Slovenski premožnejši lesotrci naj poskušajo svojo srečo. A to bi imel tujec dobiček, ga bodo imeli tudi praktični slovenski lesni trgovci. Če eden ne zmore vsega, naj se združita dva, trije, da ostane dobiček v domačih rokah.

— Razpuščena društva. Tržaško namestništvo je razpustilo te dni štiri mazinijanska društva in sicer jedno v Trstu, jedno v Kopru, jedno v Poreču in jedno v Gorici. Ono v Gorici se imenuje „Circolo di coltura popolare“. Kakor smo že poročali, vršile so se minule dni pri članih omenjenih društev hišne preiskave. V Trstu, Kopru, Pulju in Poreču so bile po preiskavah tudi nekatere osebe zaprte in proti dotičnim osebam se vrši v Trstu sedaj kazenska preiskava.

— Važno za gostilne, zavode in večje družine. — Deželno pomožno društvo rdečega križa, katerega pred-

sednik je namestništveni svetnik v pok. Josip pl. Fabris, razpošilja vabila k poskusom, ki se bodo vršili s kuhanjem v manometerskih loncih in s pripravami za prenašanje jedil, s katerimi se prihrani čas in karjava ter se ohranijo jedila gorka in zdrava. Vabilo, katerega naj se odzovejo vsi, katere stvar zanima, se glasi:

Da bo de mogla pomožna bolnišnica, ki jo ima ustanoviti v slučaju vojske deželno društvo rdečega križa, preskrbovati bolnike z dobro in primerno hrano v lahko uporabnih posodah za prenašanje jedil, je prvo dunajsko društvo kuhinj sporazumno z zveznim vodstvom avstrijskega društva rdečega križa na Dunaju ponudilo takajšnjemu deželnemu in gospodarskemu pomožnemu društvu rdečega križa, da mu pošlje svoje priznane dobro tehnične in organizatorične priprave v namen, da se bodo vršili z njimi poskusi. Poskusi, ki jih bo vodila v to svrbo od zgoraj omenjenega društva odposlana oseba, se bodo vršili s privoljenjem slavnega magistrata v kuhinji mestne ženske bolnišnice.

Pri teh poskusih se bodo rabili patentovani manometerski lonci in priprave za prenašanje jedil, ki se rabijo že 14 let pri prvem dunajskem društvu ljudskih kuhinj. Poskusi dokažajo, kake prednosti v gospodarskem in higijsnem oziru imajo ti lonci in priprave.

Z ozirom na veliki patrijotični in človekoljubni namen poskusov se počasneje podpisano predsedništvo ujudno vabiti Vaše Blagorodje, da se udeleži teh poskusov, ki se vrše v sredo, dne 4. novembra od 9.—11. ure predp. in od 4.—6. ure pop. in v četrtek 5. novembra od 9.—11. predp.

— Na Jesenicah na postaji je te dni 26 letnega tovarniškega uslužbenca pritiskal železniški stroj ob zid tako močno, da je takoj umrl.

— In spet vojaški izgredi. — Minolo nedeljo so se nekateri vojaki napili novega vina. Vino jih je imelo v popolni oblasti. V takem stanju ni pričahovati od vojakov kaj pametnega. Okoli 8. ure zvečer so se podili po stolnem trgu ter kričali. Vnel se je med njimi prepir in naposled pretep. Tudi mirne pasante so nadlegovali in jim grozili, tako, da so ti slednji v strahu morali bežati. V tem pretepu je bil nevarno ranjen nek vojak topničar in sicer v hodniku Lenassijeve hiše. Vojaka so vsega krvavega prepeljali v vojašnico. Prišla je na nato močna patrolja s častnikom na čelu, ki je pijane pretepače aretirala in peljala v vojaške zapore. — Vojaški izgredi se ponavljajo že par nedelj zaporedoma. V ponočnih urah se meščani bojijo srečati z vojaki, ki pijani kolovratijo po mestu. Vemo za slučaj, ki se je te dni zgodil, kako sta namreč dva pijana vojaka se podila za nekim dekletom, ki je pred njima teklo v strahu, da je vojaka ne dohitita. Vojaška oblast naj poskrbi, da ne bodo vojaki motili mirnih ljudij po cestah.

— Na ljubljanskem pokopališču je bilo v nedeljo do 30.000 ljudij. Gornili septemberskih žrtv Adamiča in Lundra ste bili lepo ozaljšani, gorelo je več luči, sokoli so delali častno stražo. Do 200 pevcev pod vodstvom g. Hubada je bilo žalostinke. — Po mestu je bilo mirno. Vlada se je bala za ta dan izgrediv in zato je poklicala v mesto do 60 orožnikov, ki pa niso imeli kaj delati.

— Ljubljanski izgredi pred sodiščem. — V pondeljek se je v Ljubljani začela velika obravnava proti 12 obtožencem, češ, da so metali ob priliki izgrediv kamenje na vojake, orožnike, na kazino in druga nemška poslopja. Obravnava bo trajala več dni. Prič je 108. O izidu obravnave bomo poročali v prih. številki.

Listnica uredništva. — G. dop. iz Št. A., iz Strelitzia in „Trg.] obrt. dr.“: Prihodnjič.

Loterijske številke.

30. oktobra

Dinaj 4 9 20 24 74
Gradec 73 76 24 44 1

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom
pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste
Majdičevega mlina.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezni sv. Valentinu in na drugih sličnih boleznih, ta naj se obrne na privilegirano lekarno Schwanen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tu dobi tozadevno brošuro brezplačno.

Prva in edina slovenska kleparska delavnica v Gorici, ulica della Croce št. 8 (poprej v Kopačevi hiši)

se toplo priporoča za vsa stavbena in garanterijska dela za cerkve in stolpe, katere napravi po načrtu

Josip Patek,

naslednik Karola Čufer

priporoča se tudi vsem gg. odjemalcem, posebno pa kmetovalcem. V zalogi ima: mehe za žveplanje, zadnji sistem škropilnic za vitrijol, polivalnike za zte in patentirane ventilatorje za dimnike i. t. d. poprave se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica della Croce št. 6.

Lepa hiša

v solčnem kraju z dvoriščem in vrtom, jako pripravna za kakega trgovca ali pa gostilničarja, se pod ugodnimi pogoji prodá.

Več se zve pri gospej Katerini Leska, Via Scuola Agraria št. 20.

Na predvečer

2

decembra

bodo velike razsvitljave v proširnej Avstriji katere preskrbi — po naročilih — naš pyrotehnik FERD. MAKUC v Gorici, ulica Mattioli št. 43.

Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogana“ tik justične palače.

ZAHVALA.

Zahvaljujem se tem potom prav iskreno vsem činiteljem, ki so o priliki požara z dne 22. oktobra tek. leta na katerikoli način pomagali gasiti ali rešiti. Posebno zahvalu izrekam c. k. lovskemu bataljonu v Kanalu, njega gg. častnikom in njega moštvu, kanalski prostovoljni požarni straži, postajenačelstvu kanalskega in onemu goriškega državnega kolodvora, ki sta priskočili na pomoč s svojim gasilnim orodjem, kanalskim tržanom in gospodom od sodnije kanalske, s pomočjo katerih sem rešil celi svoj notarski arhiv.

V Kanalu dne 2. novembra 1908.

Dr. Ferdinand Terkuč
c. kr. notar.

Cerkvena miarska dela
v rimskem in gotičkem slogu
izdeluje

A. Černigoj-Gorica.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

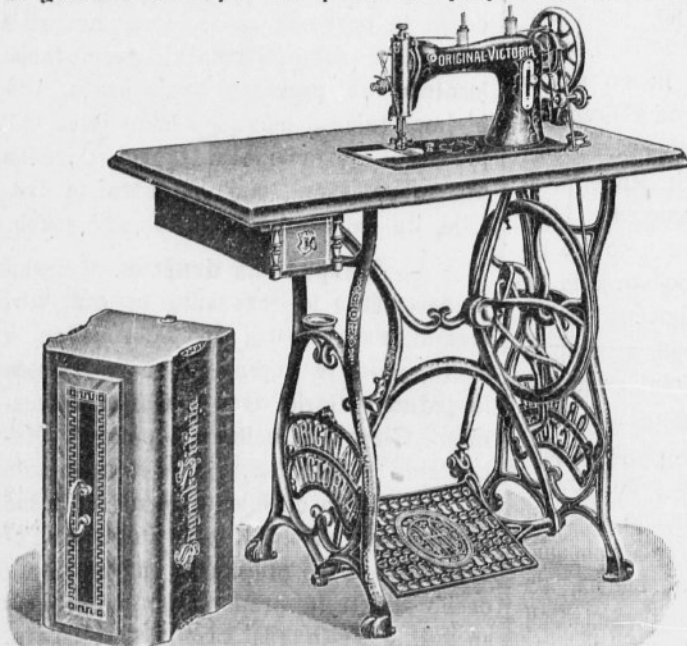
v Podgori, na voglu novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mekega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Naznanilo.

Potrebuje se okoli 2200 m³ peska in okoli 1200 m³ gruča. Interesenti naj pošljejo pismene ponudbe kn. škof. ordinarijatu v Gorici, oz. naj se v ta namen osebno tam prijavijo. Čas priglasitve traja do sv. Martina 11. nov. t. l.

Tovarna kisa odlikovavrtina na ob razstavi v Gorici l. 1900

FRANC KRALJ

- Gorica, Kapucinska ulica št. 9 -

priporoča cenj. gg. trgovcem raznovrstnega kisa. Cene zmerne, popravila točna in poštena.

IVAN KRAVOS

na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11.

Sedlarska delavnica.

Zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogo različne konjske potrebščine, potovalne potrebščine, kakor: kovčke, torbice, denarnice, listnice itd. itd. — Izvršuje in sprejema v popravilo različne koleseljne in kočije.

Popravila se izvršujejo točno. — CENE ZMERNE.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

Telefon št. 72

Poštnohran. rač. št. 51.292

„CENTRALNA POSOJILNICA“

V GORICI

registrovana zadruga z omejeno zavezo v lastni hiši
M M Corso Giuseppe Verdi št. 32, I. nadstropje M M

Sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldan in jih obrestuje od 1. jan. 1908 dalje po 5%. Daje posojila na menice po 6½% in na vknjižbo po 5½%. Dalje daje posojila na 5-letno mesečno odplačevanje ki znaša od vsacih 100 K 2 na mesec

Stanje hran. vlog dne 31. dec. 1907 K 1.816.352.73
Promet dne 31. decembre 1907 . . . K 5.457.131.53